

The LED Weekly

Volume 12, No. 10 October 12, 1997

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa, Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa, Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thâm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

THẬT TÂM TỰ CỨU

Thật tâm tự cứu chẳng lo phiền
Giải toả phiền ưu tự tiến xuyên
Gay gắt trong lòng bao tội lỗi
Thực hành tự cứu thật là yên.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 16-8-97 đến 22-8-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tình Trời cao quý nằm ở nơi nào?
2. Nếu rõ vị trí tiên hóa của mọi hành giả trên mặt đất thì nhơn loại sẽ ra sao?
3. Thế nào gọi là phương pháp?
4. Tại sao người phạm mắt thịt hay giành giật?
5. Ai ban chiếu cho người đời được sống?
6. Tại sao vũ trụ cần khôn luôn luôn có bảo bồng nguy hiểm?
7. Người đời lấy gì giữ được thanh quang?

Atlantic city, 16/08/97 3:50 AM

Hỏi: *Tinh Trời cao quý nằm ở nơi nào?*

Đáp: Thừa tinh Trời cao quý nằm ở nơi ban chiếu và xây dựng, như tạo ánh sáng cho quần sanh cộng hưởng.

Kệ:

Tận độ quân bình dẫn tiến xuyên
Vô biên chuyển hóa sống duyên tiền
Phân minh đời đạo trong thanh trực
Cứu khổ ban vui chẳng tạo phiền.

Atlantic city, 17/08/97 2:30 AM

Hỏi: *Nếu rõ vị trí tiến hóa của mọi hành giả trên mặt đất thì Nhơn loại sẽ ra sao?*

Đáp: Thừa nếu Nhơn loại hiểu rõ vị trí tiến hóa của hành giả thì cuộc sống trên mặt đất sẽ được yên vui và lý thú.

Kệ:

Có có không không luật dẫn tu
Quy nguyên giềng mối thoát thân tù
Gieo duyên tận độ Trời ban phước
Khó khô không than tự thức tu.

Atlantic city 18/08/97 1:40 AM

Hỏi: *Thế nào gọi là phương pháp?*

Đáp: Phương pháp là đường hướng dẫn tiến tâm linh sáng suốt, thì chỉ có hành mới thấy kết quả, chứ không phải lý thuyết hay là đặt luật lệ chèn ép hành giả. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hoàn toàn tự do, do hành giả ưng thuận hành thiền thì mới có kết quả tốt.

Kệ:

Bằng lòng tu tiến tự tâm xuyên
Hành giả Vô Vi tự giải phiền
Khứ trực lưu thanh tâm thức giác
Quân bình thanh nhẹ sống an yên.

Atlantic city, 19/08/97 3:30 AM

Hỏi: *Tại sao người phạm mất thịt hay giành giật?*

Đáp: Thừa người phạm mất thịt hay giành giật vì trí chưa khai, tâm chưa mở, tưởng lầm quyền thế là trên hết. Ngược lại người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là sự thanh nhẹ và

sáng suốt là trên hết. Nhịn nhục để thăng hoa chứ không phải nhịn nhục để mưu lợi cá nhân.

Kệ:

Tu hành giải nghiệp tiến muôn phần
Thức giác bình tâm tự xét phân
Đời đạo ân cần xây dựng tiến
Tự mình phát triển tự mình phân.

Atlantic city, 20/08/97 5:15 AM

Hỏi: *Ai ban chiếu cho người đời được sống?*

Đáp: Thừa thanh quang ban chiếu cho vạn linh chung sống trên mặt đất, chỉ có chờ ngày thức tâm mà thôi.

Kệ:

Tùng lớp nghèo sang vẫn chiếu hòa
Nhơn gian chưa thấy khó hành qua
Trí tâm không có làm sao tiến
Xây dựng bình tâm tự tiến qua.

Atlantic city, 21/08/97 1:30 AM

Hỏi: *Tại sao vũ trụ cần khôn luôn luôn có bão bùng nguy hiểm?*

Đáp: Thừa sau sự kích động và phản động là luật sanh tồn, sau cái trực là cái thanh, sau sự khổ là sướng, cứ như vậy mà phát triển thành bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông, xây dựng vạn linh chung tiến.

Kệ:

Triền miên xây dựng giải tâm phiền
Sáng suốt minh tâm tự cảm yên
Duyên nợ tại trần xây dựng tiến
Bình tâm học hỏi rõ tiền duyên.

Atlantic city, 22/08/97 2:55 AM

Hỏi: *Người đời lấy gì giữ được thanh quang?*

Đáp: Thừa người đời tâm thiền lành chứa đựng thanh quang của Thượng Đế, tập quán tốt, thực hành tốt, hồn thiêng sáng.

Kệ:

Minh tâm tự thức tự phân bàn
Thực hiện chơn hành cảm thấy an
Bình diện Trời ban tình ý đẹp
Thành tâm thực hiện cảm tâm an.

Võ Thu Siuong chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 119)

(85) - Vấn: Kính thưa Thầy con ở nước ngoài về thăm VN trở qua dự tết ĐH Âu Á Tương Hội, hiện nay hai bắp chuối dưới hai chân bị đau, khi ngồi thiền rất đau. Xin Đức Thầy chỉ dạy cho con.

Đáp: Cái đó là độc tố nó dồn, không nên ăn đường nhiều. Ăn đường nhiều là nó bị đau. Độc tố nó dồn. Mà nhiều khi cái chân đau phải kiểm soát coi thử có tiểu đường không. Phải kiểm soát lại, bớt sự ăn uống đi. Đi VN là thấy vui bà con mời là ăn đủ chuyện. Bây giờ ta về ta ăn ít ngày rau luộc cho nó giải bớt đi, uống nước chanh cho nó giải bớt đi thì đâu có chuyện đó. Độc tố, khi độc tố chạy tới đâu là đau nhức tới đó chứng minh là mình có độc tố trong người.

(86) - Vấn: Hơn 4, 5 tháng nay con gia tăng soi hồn mỗi ngày 3 lần sức khoẻ gia tăng rất nhiều, điều đặc biệt là mỗi đêm thiền xong, con lên giường nằm ngay ngắn niệm Phật thì trên đầu nghe âm thanh xẹt xẹt giống như 2 cọng dây đàn chạm vào nhau. Trạng thái này kéo dài trên 4 tháng nay và càng ngày càng xẹt mạnh và nhiều lúc té buốt bộ đầu liên tục cả tiếng đồng hồ. Xin Thầy cho con hiểu sao trạng thái này kéo dài như vậy?

Đáp: Đó là chứng minh soi hồn có hiệu lực hai luồng điện bắt đầu giao cảm và hoà hợp với luồng điện của vũ trụ thì nó rút lên cái là sáng. Có nhiều người đi tới giai đoạn đó nó nổ bùng cũng như bom nổ là cái trực điện tan hết. Lúc đó mình mới thấy thanh thản, bình minh sáng suốt, lúc nhắm mắt thấy rộng chứ không bao giờ thấy hẹp.

(87) - Vấn: Cách đây trên 10 năm sau khi thiền xong đi ngủ nhưng chưa ngủ thường thấy mình bay đi, có 1 lần dậy lên ý niệm bay đi luôn không muốn về bản thể nữa thì tức khắc thấy 1 bàn tay ụp xuống lật úp lại con thấy mình nằm trên giường. Sau này nghe băng của Thầy con hiểu rằng ý niệm đó là sai lầm và ý thức được nghiệp lực của chính mình còn nhiều và phải cố gắng tu nhiều hơn. Thưa Thầy con chỉ muốn biết bàn tay đó là ai? Rất cảm ơn Thầy.

Đáp: Bàn tay đó là ngũ tạng của mình. Khi mình mạnh dứt khoát nó đi lên. Còn mình mà còn sợ sệt thì nó hút trở lộn lại. Ngũ tạng của mình kim, mộc, thủy, hỏa, thổ nó úp lại là mình phải chịu sống trong thể xác này. Do đó mình thấy cái phần vía nó nhẹ. Bây giờ chúng ta tu cho nó tiếp tục nhẹ hơn, gom gọn hơn, tiết ra ánh sáng thực chất, rồi từ ánh sáng thành ra thánh thai, biến thể thành cái hình cũng như 1 đứa baby đi chơi, lúc đó nó khoẻ hơn. Chớ cái xác gỗ ghê này nó còn lệ thuộc về trong ngũ tạng. Cái bàn tay đó là ngũ tạng.

(88) - Vấn: Con đang ngồi thiền trong phòng lúc Thầy đang mình giải thì con đang mê mê, con nhìn qua bên trái có 1 người đàn ông đến gần con lúc con đang ngồi mê con thấy mặc 1 bộ đồ tàu. Xin Thầy mình giải cho con.

Đáp: Thì chúng ta cứ bình tâm niệm Phật, không nên ngó tất cả những chuyện xung quanh. Ở đâu cũng có ngũ hành, cũng có người qua lại. Chúng ta tu là tâm nó phải định mới khắc phục những người xung quanh của chúng ta. Nếu tâm chúng ta không định thì người ta sẽ phá mình được. Không nên lưu ý những cái hình ảnh, hữu hình hữu hoại. Tâm thức trở về với ánh sáng vô cùng là chánh pháp mà thôi.

(89) - Vấn: Kính thưa Đức Thầy, không hiểu nên đã lỡ dùng bùa xây nhà, nay đã hiểu rồi muốn giải bỏ thì phải làm sao? Thành kính cảm ơn Đức Thầy.

Đáp: Cái bùa đó do đâu? Do lòng tham của mình, muốn bảo vệ căn nhà cho tốt. Bây giờ chúng ta tu diệt lòng tham trong nội tâm nội thức thì cái bùa đó nó là rác chớ có gì đâu. Phải cố gắng tu đi luồng điện nó phát triển. Do đâu nó sanh ra cái đó? Do lòng tham của chính mình. Bây giờ mình tu rồi lòng tham nó sẽ giải bớt. Trở về trật tự, không có tham nữa, thì cái bùa đó không cần thiết. Mình cũng không cần phải gỡ, không cần phải kiếm Thầy mà tốn tiền. Sửa mình là chánh. Căn nhà tiểu thiên địa này là chánh, căn nhà mình đang ở đó phụ, không có ăn chung gì hết.

(90) - Vấn: Kính thưa Thầy, có 1 bạn đạo VN lớn tuổi cỡ tuổi Thầy, đang ngồi thiền bất chợt hướng tâm nghĩ đến những người quan tâm lo âu đến khó khăn của con cái thiếu nợ nần bạn đạo này nghĩ

đến mua vé số buổi sáng thì buổi chiều trúng độc đắc trên 10 triệu, bạn đạo này đã toại ý nguyện và không bao giờ mua vé số nữa. Kính thưa Thầy giải thích hiện tượng này.

Đáp: Đó là may rủi mà thôi. Cũng như bây giờ 4 người đi đánh roulette 1 người đặt 1 số thẻ nào cũng có người trúng. Thì đó là không nên tham, không nên lo chuyện của người khác. Lo chuyện của chính mình, tiến hoá nó mới thực tế hơn. Lo chuyện người khác là tạo động lòng điên trong nội tạng của chính mình. Mà lo không xong là cuối cùng sanh bệnh mà thôi. Không tin hỏi mấy bác sĩ thì biết.

(91) - Vấn: Thưa Thầy, con tự giảm bớt chuyện ăn ngủ với vợ chồng con trong khi chúng con còn quá trẻ, như vậy có làm lỗi cho người đối phương không?

Đáp: Mình tham dục mình thấy tội nghiệp cho đối phương, chớ đối phương cũng muốn tu, muốn giải cái khổ cảnh luân la của đời. Thì mình phải xây dựng trí óc của mọi người, ta và người cùng tu cùng tiến để tự cứu thay vì tự hại. Dục là hại, phá hoại cơ tạng, và trí óc không có yên, hướng về con đường chật hẹp ích kỷ. Còn chúng ta hướng về con đường từ bi, giữ sức khoẻ cho nhau mới thật sự thương yêu nhau. Phá hoại sức khoẻ cho nhau không phải là thực sự thương yêu nhau. Tôi nói phải có bằng chứng. Chính tôi với bà Tám, trong lúc tuổi trẻ, tôi dứt khoát tôi ngủ riêng thì chị em của bà Tám tới gây gỗ, trên đời này đâu ai kỳ cục như vậy, cưới vợ mà không ngủ chung với vợ, la um sùm, nhưng mà tôi vẫn làm thính. Tôi thấy là ân sư đang tới dạy tôi, tôi ráng tôi tu mà thôi. Nhưng mà ngày hôm nay bà Tám lại cảm ơn tôi vì nhờ ông tôi mới có sức khoẻ tốt, bây giờ bà tay chân ấm áp, lúc nào cũng khoẻ mạnh, nhờ giữ được nguyên khí của trời đất lại khoẻ mạnh. Cho nên cái chuyện làm hữu ích phải có bằng chứng. Rồi nói vợ chồng, tôi phải dục lạc với bà để tôi sáng khoái mới thấy hạnh phúc. Không phải hạnh phúc. Cuối cùng một đêm luân la với nhau sáng là mệt mỏi, ngủ dậy không đúng giờ, làm việc lần lần nó mất trật tự, thần kinh nó suy yếu, không tiến được. Phá hoại mà làm sao tốt. Cho nên người ta sanh bệnh vì dục nhiều sanh bệnh. Ăn 7 ngày mới có giọt tinh rồi cứ dầm dẫm nói sinh lý sinh lý rồi phá hoại hết, yếu ớt sanh bệnh, mặt mày không

có hồng hào, xanh mét và hơi thở yếu. Tinh hoá khí, khí hoá thần, thần hoàn hư. Tinh hoá khí mà chất tinh xài quá, nói chuyện không có đủ hơi rồi sanh ra gây gỗ, gia đình bất ổn chớ không ích gì. Người này bình thương nhau đủ thừa đủ chuyện. Người này bình thương nhau cũng đủ thừa đủ thứ. Hai bên đụng nhau làm xảy ra những cái chuyện khác, gia cang bất ổn. Rồi đủ thừa ma quỷ phá, rước thầy bùa về còn hại thêm nữa.

(92) - Vấn: Kính thưa Thầy, mẹ con đã chết năm 1994 vừa qua khi con về VN. Con xin kể lại, khi mẹ con phát bệnh trên đường chở thẳng xuống đến bệnh viện có người nhập vào lại xưng danh bà cố rồi cười lảnh lót nửa đêm khi mẹ con tới bệnh viện thờ 1 mạch 1 hơi rồi ra đi. Con xin Thầy giải đáp dùm.

Đáp: Cho nên tôi nói cõi âm đang hoành hành ở VN cho nên nó nhập xác con người bất cứ lúc nào. Thấy người kính trọng ông bà cha mẹ, nó nhập vào nó xưng ông bà cha mẹ rồi nó bắt cái phần hồn đi làm âm binh cho nó chớ không có ích gì.

(93) - Vấn: Con kính xin Đức Thầy giải đáp cho vợ con thường hay cúng trong ngày rằm và mừng 1, tháng nào cũng cúng như vậy. Con không bằng lòng làm như vậy thì con phải làm sao?

Đáp: Cái đó tâm thành. Rằm, mùng một tưởng Trời Phật là tâm thành. Luồng điện nó được đi lên nhẹ, không có sao. Rằm, mùng một không có sao. Là nó quý yêu Trời Phật chớ không có cúng ma quỷ, tâm thức nó không có hướng về ma quỷ. Mà khi nó sợ là nó muốn cúng cho có tiền, cúng cho phù hộ trúng số là chỉ có ma quỷ thôi.

(94) - Vấn: Kính thưa Thầy, con là Nguyễn Thị Nho, cách đây 3 năm xin Thầy về VN Thầy không cho, Thầy nói con ráng tu chừng nào Thầy coi được thì Thầy cho về, nhưng con thấy có dịp ĐH thì con mới về, nhưng mà con không dám xin Thầy, con sợ thầy, con xin Thầy tha thứ cho con. Nam Mô A Di Đà Phật. Vì các bạn đạo nói tại sao không xin Thầy mà đi? Con nghe nói thì con sợ, xin Thầy tha thứ lỗi cho con.

Đáp: Thì con ráng tu đi, chưa đủ đâu, về thét nó áp đảo thét rồi tinh thần xuống, không có tiến đâu. Về VN lúc này cũng như đi casino trở ra không còn xu nào rồi bận tâm khổ lắm. Ráng lo tu, cố

gắng dành dụm 1 chút tiền, lớn tuổi rồi, dùng phần tiền đó mới có cơ hội tự cứu được.

(95) - Vấn: Xin Thầy giải 4 câu thơ: Sống trong tình huống tâm dao động, Thở xác tâm linh tự treo

trông, Quy hội không thành tâm độc ác, Tham sanh quý tử có cầu mong.

Đáp: Đó là khuyên mình tu, không nên hướng ngoại, trở về với chính mình thay vì tạo sự độc ác và tự hại. Nếu mà nói về tâm thì đây là cái tâm hạ. Không phải tâm thượng.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO LẤN ĐỒI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ ÚC

Melbourne, ngày 28/1/97

Thầy thương kính,

Con kính thăm Thầy mạnh khỏe. Thầy ơi, khi nhìn Thầy lên xe đêm qua sau khi Thầy ngồi suốt mấy tiếng đồng hồ để chung vui văn nghệ với chúng con, lòng con xót xa vô hạn, nhìn dáng Thầy phải khổ nhọc ngồi đó nhìn tụi con múa hát, có lúc Thầy cười vui, có lúc Thầy rơi lệ, con nhìn Thầy mà lòng con tuôn tràn nước mắt, con nức nở trên sân khấu khi con hát bài chúc thọ Thầy, vì con sợ Thầy bỏ tụi con ra đi vì Thầy đã mõi mòn chờ đợi mà không thấy một đứa con nào làm cho Thầy vui lòng để xứng đáng với sự khổ công dạy dỗ của Thầy. Thầy ơi, con thương Thầy với lòng kính mến vô cùng, nên con cố gắng theo gương Thầy hết lòng phục vụ đến hơi thở cuối cùng. Con hy vọng toàn thể bạn đạo năm châu sẽ cùng nhau phát tâm lo xây dựng "Vô Vi Thiền Viện Quốc Tế" tại Cairns để sớm hoàn tất trước hạn kỳ 2000 như lời nhắn nhủ của Thầy. Thầy muốn trở về hội nhập với Thượng Đế khi Thầy 78 tuổi. Thầy ơi! Con tin chắc chúng con sẽ đền đáp được công ơn Biển Trời của Thầy là chúng con sẽ tinh tấn tu thật giỏi. Thầy sẽ thật vui và Thầy sẽ mãi mãi ở lại với chúng con bằng thể xác hữu hình và luôn luôn bằng bạc trong tâm linh của mỗi đứa con Vô Vi theo từng trình độ của mỗi đứa con.

Thầy thương kính, con xin kính lạy Thầy đã ban cho chúng con những ngày sống vui vừa qua trong kỳ Đại Hội Úc châu 1997 và lòng ưu ái của

Thầy cho phép chúng con tổ chức Thiền Ca chủ đề "Sứ Giả Hòa Bình 1998" tại Úc châu qua các tiểu ban Perth - Melbourne - Sydney.

Melbourne chưa có người bảo trợ nên con sẽ cố gắng vận động trong thời gian Thầy còn lưu lại tại Úc để trình kết quả lên Thầy.

Công việc cấp bách trong năm nay của chúng con là lo trả cho hết nợ tiền đất của Thiền Viện Quốc Tế. Con xin đa tạ Thầy đã khuyến khích Ban Tổ Chức Đại Hội Quốc Tế đóng góp số tiền còn lại sau Đại Hội Âu Á Tương Hội ở Thái Lan. Số tiền dù bao nhiêu, dù lớn dù nhỏ vẫn nói lên được lòng thương yêu vô bờ bến của Thầy cho chúng con và tình đồng đạo của chúng con hỗ trợ lẫn nhau. Thầy vẫn thường dạy chúng con rằng nếu tất cả chúng con đều phát tâm hướng thượng thì mọi việc sẽ thành! Thầy ơi! Con cảm nhận tình thương tràn trề của anh em chúng con quây quần bên Thầy, bên bạn nên việc hình thành Thiền Viện Quốc Tế sẽ ở trong tầm tay với của chúng con, vì tất cả chúng con với tay kết chặt với nhau, chúng con lo xây dựng trụ sở này để chúng con có nơi đón mừng Thầy, chung sống với Thầy trong những ngày Tết Vô Vi. Ngày Tết Vô Vi là ngày không có điểm khởi đầu và không có điểm chấm dứt, là một ngày miên viễn, là một ngày trong Đại Định, là một ngày trong Hư Vô. Kính dâng lên Thầy lòng thương kính muôn đời của con.

Kính bái.

Con,

Phạm thị Tranh

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 31/1/97

Tranh con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 28/2/97 được biết con thành tâm noi gương Thầy và dẫn thân phục vụ tất cả bạn đạo nơi con trú ngụ, đó là điều lành của chính con. Thầy cũng vậy, noi gương thượng Đế dẫn thân phục vụ. Khi vui khi rơi lệ nằm trong sự đồng thức của chúng ta nhịp nhàng tiến hóa. Nếu chúng ta dẫn thân như Thượng Đế, sự đau khổ là đau khổ chung, sự vui là vui chung. Hành giữ được hạnh đức này thì mới tạo hạnh đức cho chính mình, chấp nhận sự cực nhọc khổ nạn tại thế và tự dứt khoát tiến hóa về nơi thanh nhẹ vô cùng tận, mong hội nhập trong biển yêu của Thượng Đế, sống một cuộc sống thanh nhàn tự do rõ rệt. Các con quý thương Thầy, muốn Thầy lưu lại tại thế gian mãi mãi, đó là điều ước mơ chung.

Còn việc làm của chúng ta dẫn thân và tiến hóa hội nhập tới ánh sáng vô cùng tận của Thượng Đế, đó là luật quân bình của đạo pháp chung hành chung tiến. Qua bao nhiêu năm con đã gặp Thầy, con thấy Thầy có lúc nào được nghỉ ngơi đâu, làm việc mãi mãi, mưu cầu thành sự dẫn tiến mọi người trong chu trình tiến hóa. Hôm nay con đã thấy rõ, càng ngày càng rõ hơn Thầy đã và đang thực hành. Chúng ta là người tu Vô Vi không còn tuổi tác nữa, vô sanh bất diệt là không còn tuổi tác. Con cũng vậy, không còn sự già nua trì trệ ở thế gian nữa, dứt khoát tiến tới ánh sáng vô cùng thì chúng ta sẽ sống trong nhịp nhàng yêu thương quý trọng của Thượng Đế đã ân ban từ giờ phút khắc. Con quý thương Thầy bao nhiêu thì Thầy quý thương con bấy nhiêu, luôn luôn lo săn sóc những người có thực tâm. Còn những phần không có thực tâm, miệng nói tâm không hành thì những phần tử đó là nó tự hoại do luật nhân quả rõ rệt. Phản trắc ngu si động loạn là chính nó hại nó mà thôi. Chúng ta thành tâm lo tu hội nhập với sự thanh cao bất diệt của Thượng Đế đó là điểm chánh cuối cùng của người Vô Vi ước mong và tự đạt. Duyên lành đến, các con có thành tâm tu học thì các con sẽ gặp được Thầy nhiều hơn nơi khác, cương quyết đi, chỉ có tu là chánh thôi, còn chuyện tổ chức đại hội này kia kia nọ là chúng ta tu nhiều, kết quả tốt thì sự hội tụ sẽ đến với chúng

ta, khỏi cần lo nghĩ, khỏi cần cầu xin, thực hành là chánh. Nếu chúng ta cầu xin thì chúng ta trở về trần trước than thở chấp nhứt, thành ra việc làm không có đồng nhứt giữa anh em chị em với nhau. Anh chị em với nhau cùng một đường lối mới tiến tới vô cùng, đó là đồng nhứt thì việc gì chúng ta cũng có thể làm được, trong thực hành chất phát, lấy sự chơn chánh của Thượng Đế mà sửa mình tiến hóa vô cùng. Nếu tu mà ngược lại chia rẽ thì cuộc vui sẽ không thành tạo thêm rắc rối cho chính mình. Ngày hôm nay Vô Vi khắp thế giới anh em đều hội tụ, anh em huynh đệ tỷ muội được hội tụ trong niềm tin thương yêu, nhìn lại khả năng của chính mình mà tiến, không ôm lý thuyết của một người khác, muốn đọc kinh Phật mà không hiểu Phật nói cái gì, chính mình ngu si mà không hay. Vô Vi là thực hành khai triển trực giác, phát sáng tâm thức thì chúng ta có thừa triết lý để tận độ quần sanh. Ngày hôm nay lời nói của con từ đâu mà có tốt đẹp như vậy? Do sự thực hành mà đạt được, âm thanh thay đổi, trí tuệ thay đổi. Người chịu cực nhọc kèm chế với ngoại cảnh, ngày nay con đã thoát được là không có gì khổ cả. Đó là tạm bợ lợi dụng lẫn nhau mà thôi, một thời gian rồi dứt khoát. Chúng ta dứt khoát mà thật sự dẫn tiến cho nhau. Không có sự dẫn tiến cho nhau là hoàn toàn lảo và không tiến bước được. Con cứ yên tâm lo tu đi, thể xác này nếu con không lưu ý, không tự cứu thì thể xác của con cũng đã bỏ rồi. Ngày hôm nay con lưu ý và tự cứu thì thể xác tốt lại, thì nhờ ơn điển của Thượng Đế con mới được ngày hôm nay. Vậy con thành tâm hướng thượng, hướng về Ngài mà tu tiến, đừng mãi thực hành trong thanh tịnh thì con sẽ có kết quả vinh quang ở tương lai. Việc làm của Thầy đi đứng ngồi nằm, niềm tin của Thầy dứt khoát đối với Thượng Đế, không có dám trì trệ, chỉ thực hành tận độ quần sanh như ý muốn của Thượng Đế mà hành sự tới hơi thở cuối cùng. Đối với đời vật chất, tại sao Thầy tu còn phải đi casino kiếm tiền làm gì? Con nhìn những hình ảnh của Thầy đã cứu độ đồng bào quê nhà liên tục, Thầy có mở miệng xin con 1 xu làm việc này không? Có tổ chức cái gì để kiếm tiền không? Thầy phải dùng sự thanh tịnh nhẫn nại tìm từng xu từng cắc đóng góp cho những người đau khổ bơ vơ tại quê nhà, Thầy ngày đêm lo nghĩ về họ và hỗ trợ cho họ từ vật chất nhỏ nhỏ của Thầy có thể tìm được lúc Thầy còn sống, để giúp

đỡ họ trong việc âm no tạm bợ mà thôi. Thầy không có khả năng lớn lao như Thượng Đế, nhưng mà Thầy học hành của Thượng Đế để làm việc của Thượng Đế đã và đang làm. Thầy rất hy vọng các con noi gương tốt đẹp của Thượng Đế mà hành sự thì việc làm cứu đời không khó khăn. Thầy không có tổ chức. không có kêu gọi ai đóng góp để làm cái gì, nhưng Thầy tự đích thân từ tâm của Thượng Đế cho. Thầy lấy từ tâm phục vụ quần sanh với khả năng sẵn có của Thầy. Những hình ảnh Thầy đã nhận được từ VN rất nhiều, thư từ rất nhiều. Mọi người bằng lòng tu tiến, đó là niềm vui của Thầy, dù có chết đói Thầy cũng ráng chịu, dù cho người ta khinh mặt Thầy cũng làm. Thầy không nghĩ lời gạt Thầy, chỉ xây dựng và giúp đỡ cho mọi người mà thôi. Nhiều người đời óc tham hiểm, không hiểu được cơ đồ tiến hóa thực hành và tự cứu mình bằng cách nào cho nên xuất ngôn bất chánh, nói chuyện bừa bãi, không hiểu việc làm của Thầy, tội nghiệp cho những người đó sẽ bị ghi chép cho tội lộng ngôn chưa thức, luôn luôn quý thương những hình ảnh tốt, không muốn Thầy sa ngã, không muốn Thầy thất bại. Thầy luôn luôn

cám ơn lấy oán làm ân để tiến hóa trong việc làm của Thầy không có ngừng nghỉ được. Cho nên con thấy Thầy khỏe mạnh là trong lúc những việc đời không ai làm Thầy chịu làm. Nhưng ngày hôm nay các con thương Thầy, Thầy chắc có địa vị tốt hơn, nhưng Thầy cũng dần dần làm việc nhiều hơn các con, mong các con tự thức thì chúng ta sẽ có sức mạnh dồi dào, thanh nhẹ để tận độ quần sanh trong kỳ tới này, tránh những tai nạn ác nghiệp tại thế gian. Việc làm của chúng ta đêm đêm lo tu, ngày ngày lo phục vụ, không nhiều thì ít, chúng ta sẽ đạt được kết quả tốt, chứng tâm của Thượng Đế. Chúng ta lúc nào cũng thành tâm phục vụ quần sanh, tự cải sửa tâm thân, khai triển khả năng của chính mình trong lãnh vực thanh tịnh và tiến hóa thanh nhẹ. Thành thật cảm ơn những lời thăm hỏi của con, tiện đây Thầy kính chúc các con bước qua 1 năm mới thức tâm và tự hành đúng đắn trong chu trình tu học.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

=====

Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Trân trọng thông báo:

Tiếp theo thư đề ngày 30-9-1997 của Đức Thầy đăng trên The LED Weekly số 119, trong thư Đức Thầy nhắc nhở:

“Đại Hội QUY TỰ TÌNH THƯƠNG do bạn đạo tu thiền thực hành phát tâm tham dự hình thành. Mỗi người đóng góp một phần, kể cả người truyền pháp muốn tham dự cũng phải đóng góp một phần, ăn ở như bạn đạo.”

Để thể hiện đúng tinh thần bình đẳng, Ban Tổ Chức (BTC) trân trọng yêu cầu:

1. Quý bạn đạo có ý định tham dự Đại Hội nên sớm ghi danh và đóng tiền theo giá biểu đã được ghi rõ trên phiếu. Mọi phiếu ghi danh phải được gửi về BTC trước ngày 15-10-1997. Các phiếu gửi sau ngày hạn định vừa kể sẽ không được bảo đảm có cùng giá tiền phòng như ghi trên phiếu.
2. Phiếu ghi danh phải được ghi rõ và đầy đủ mọi chi tiết cần thiết, đặc biệt là địa chỉ và số điện

thoại, để Ban Tổ Chức tiện liên lạc hoặc gửi cảm nang đại hội đến quý bạn đạo.

3. Để giữ trật tự chung cho nhau, mỗi bạn đạo ghi danh tham dự sẽ được cấp phát một bảng tên và Ban Trật Tự sẽ kiểm soát bảng tên này trong mọi trường hợp ra vào phòng hội, nếu quý bạn đạo không có bảng tên sẽ không được vào phòng hội.

Trân trọng kính mời và hẹn tái ngộ tại Đại Hội.

UBTCĐHVQT

=====

THIỀN ĐƯỜNG HỒNG BÌNH HOÀNG

Xin thông báo địa chỉ thiền đường Hồng Bình Hoàng đổi zip code mới như sau:

T/D Hoàng Yên Hồng Manassas, VA 20109

Thiền đường Hồng Bình Hoàng
Virginia và Washington DC 7567
Quail Run Lane, Manassas, VA 20109
Phone: 703-369-6157

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
